

Mówione Słowo # 02

Chrzest wodny i doniosłe znaczenie pokuty

Brian Kocourek
20. stycznia 2008

Dzisiaj do południa będziemy kontynuować rozpatrywanie poselstwa brata Branhama pt. „Mówione Słowo jest oryginalnym nasieniem”, a rozpoczniemy 3. akapitem, gdzie on mówi: *Chcę to oznajmić zaraz teraz: Postaram się głosić aż do dwunastej, a potem... I rozpuszczę was o dwunastej. A to da wszystkim trochę czasu, abyście mogli pójść i kupić coś do zjedzenia. W tym czasie kaznodzieja, pastor brat Neville tutaj, będzie miał usługę chrztu, właśnie w tym czasie. A wy ludzie, którzy wyjdziecie by kupić coś do zjedzenia – potem powrócimy tu z powrotem i ja postaram się być za kazalnicą dokładnie o drugiej godzinie i będziemy kontynuować nabożeństwo dzisiejszego popołudnia.*

Otóż, chociaż ciągle jeszcze nie weszliśmy w to Poselstwo i rozpatrujemy kilka początkowych komentarzy, chcę, abyście zauważyli, że brat Branham nadmienia tutaj o uroczystości chrztu, która odbędzie się między dwoma nabożeństwami owego dnia.

Zatem, chrzest jest jednym z trzech nakazów, które nasz Zbawiciel przekazał nam. Jest to pierwsze rozporządzenie, którego on nauczał uczniów; chociaż On sam nigdy nie chrzczył uczniów, zostawił to innym, aby to czynili za Niego. **Jan 4, 1-2:** „A gdy Pan się dowiedział, że faryzeusze usłyszeli, iż Jezus zyskuje więcej uczniów i więcej chrzci niż Jan, 2. (Chociaż sam Jezus nie chrzczył, ale jego uczniowie) 3. Opuścił Judeę i odszedł z powrotem do Galilei.

Widzimy więc, że jeśli chodzi o wodny chrzest, wszyscy Jego uczniowie zostali ochrzczeni w wodzie, chociaż On nie ochrzcił żadnego z nich. Istnieje jednak inny chrzest, którym Jezus ochrzcił Swoich uczniów, a jest to Chrzest Duchem Świętym. Nawet Jan prorokował, że ktoś większy od niego będzie chrzczył Duchem Świętym w następujących miejscach Pisma Świętego:

Mat. 3, 11: *Ja was chrzczę wodą, ku upamiętaniu, ale Ten, który po mnie idzie, jest mocniejszy niż ja; jemu nie jestem godzien i sandałów nosić; On was chrzczyć będzie Duchem Świętym i ogniem.*

Mar. 1, 8: *Ja chrzcilem was wodą, On zaś będzie chrzczył was Duchem Świętym,*

Łuk. 3, 16: *Jan mówiąc: Ja chrzczę was wodą, lecz przychodzi mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów jego; On was chrzczyć będzie Duchem Świętym i ogniem.*

Jan. 1, 26: *Odpowiedział im Jan, mówiąc: Ja chrzczę wodą, ale pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie;*

Jan. 1, 33: *I ja go nie znałem; lecz Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, rzekł do mnie: Ujrzysz tego, na którego Duch zstępuje i na nim spocznie, Ten chrzci Duchem Świętym.*

Więc chociaż Jezus sam nie ochrzcił nikogo w wodzie, polecił jednak Swoim uczniom, aby tak czynili. Ten rodzaj chrztu nie był jednak czymś nowym dla Izraela. Chrzest wodą był odpowiednikiem tego, co Izrael jako naród przeżył w Morzu Czerwonym.

Paweł nadmienia o tym w **1 Kor. 10, 1-15:** *1. A chcę, bracia, abyście dobrze wiedzieli, że ojcowie nasi wszyscy byli pod obłokiem i wszyscy przez morze przeszli, 2. I wszyscy w Mojżesza ochrzczeni zostali w obłoku i w morzu, 3. I wszyscy ten sam pokarm duchowy jedli, 4. I wszyscy ten sam napój duchowy pili; pili bowiem z duchowej skały, która im*

towarzyszyła, a skałą tą był Chrystus. 5. Lecz większości z nich nie upodobał sobie Bóg; ciała ich bowiem zastały pustynię. 6. A to stało się dla nas wzorem, ostrzegającym nas, abyśmy złych rzeczy nie pożąдали, jak tamci pożąдали. 7. Nie bądźcie też bałwochwalcami, jak niektórzy z nich; jak napisano: Usiadł lud, aby jeść i pić, i wstali, aby się bawić. 8. Nie oddawajmy się też wszeteczeństwu, jak niektórzy z nich oddawali się wszeteczeństwu, i padło ich jednego dnia dwadzieścia trzy tysiące, 9. Ani nie kuśmy Pana, jak niektórzy z nich kusili i od węzów poginęli, 10. Ani nie szemrajcie, jak niektórzy z nich szemrali, i poginęli z ręki Niszczyciela. 11. A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków. 12. A tak, kto mniema, że stoi, niech baczy, aby nie upadł. 13. Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść. 14. Przeto, najmilsi moi, uciekajcie od bałwochwalstwa. 15. Przemawiam jak do rozsądnych: Rozsądźcie sami, co mówię.

Możemy oglądać formę obrządku oczyszczania krwią w 3. Mojżeszowej w 11. 14. i 15. rozdziale, oraz w 4. Mojżeszowej, szczególnie 19. r., gdzie obmycie wodą ciała przez jego zanurzenie było symbolem procesu oczyszczenia. Chociaż słowo „chrzest” nie było używane przez Żydów do określenia oczyszczenia wodą, słowo **mikvah** było używane do określenia zanurzenia w wodzie. W historii Żydowskiej zanurzenie w wodzie było używane dla obrzędu oczyszczenia i do przywrócenia stanu „czystości” w pewnych okolicznościach.

Na przykład Żydzi, którzy zanieczyścili się przez dotknięcie się zwłok musieli posłużyć się **Mikvah** zanim mogli ponownie wejść do świątyni. Zanurzenie było również wymagane od tych, którzy nawrócili się do Judaizmu, jako niezbędna część nawrócenia się. A zanurzenie w **mikvah** przedstawiało nie tylko oczyszczenie, ale przywrócenie do właściwego stanu i upoważniało tę osobę, aby mogła w pełni brać udział w społeczności religijnej, podobnie jak chrześcijański chrzest upoważnia chrześcijan do uczestniczenia w Wieczerzy Pańskiej i w umywaniu nóg. Jednakowoż nie tak jak chrześcijański wodny chrzest, **mikvah** jest praktykowany i powtarzany i ciągle na nowo. Jest to bardziej podobne do składania ofiary, która jest często powtarzana. My jednak mamy Ofiarę za wszystko, która nie musi być już nigdy powtarzana.

Apostoł Paweł komentuje tę sprawę w **Hebr. 10, 10: Mocą tej woli jesteście uświęceni przez ofiarowanie ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.** Mamy więc ofiarę raz na zawsze, która nie musi być powtarzana, jak było to czynione w świątyni przez kapłanów. A Paweł mówi dalej: **11. A każdy kapłan sprawuje codziennie swoją służbę i składa wiele razy te same ofiary, które nie mogą w ogóle zgładzić grzechów;**

Widzimy więc, że Paweł mówi o tym wiele razy jako o codziennym procesie, jak również czynili z obmywaniem wodą, którą Żydzi nazywali **mikvah**. Kontynuujmy teraz tym, czego Paweł naucza nas tutaj.

12. Lecz gdy On (człowiek) złożył raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy (grzechy – liczba mnoga – wszystkie nasze grzechy z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości), **usiadł po prawicy Bożej, 13. Oczekując teraz, aż nieprzyjaciele jego położeni będą jako podnózek stóp jego. 14. Albowiem jedną ofiarą ON (Syn Boży) uczynił na zawsze doskonałymi tych, którzy są uświęceni. 15. Poświadczą nam to również Duch Święty; powiedziawszy bowiem: 16. Takie zaś jest przymierze, jakie zawrę z nimi po upływie owych dni, mówi Pan: Prawa moje włożę w ich serca i na umysłach ich wypiszę je, 17. Dodaje: A grzechów ich i nieprawości ich nie wspomnę więcej. 18. Gdzie zaś jest ich odpuszczenie, tam nie ma już ofiary za grzech.**

Otóż, chciałbym się zatrzymać tutaj na chwilę i pragnę wam zadać pytanie. Czy wierzycie, że to jest Słowo Boże do nas? Czy wierzycie, że Bóg raz na zawsze obmył nas z naszych grzechów, ze wszystkich – z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości? Więc dlaczego przychodzisz z powrotem do Niego i prosisz o przebaczenie grzechów, o przebaczenie których prosiłeś już przedtem? Otóż, nie chcę przez to powiedzieć, że nie powinniśmy prosić o wybaczenie i załatwić sprawę, jeżeli zgrzeszymy. Lecz jeśli prosiłeś o wybaczenie i bierzesz Boga za Jego Słowo, to nie musisz prosić ciągle na nowo i na nowo, jedynie, gdy nie wierzysz, że ci było wybaczone już za pierwszym razem. Rozumiecie, ja myślę, trzeba nam lepszego zrozumienia i absolutnego usprawiedliwienia. Brat Branham powiedział, że być usprawiedliwionym, oznacza to samo, jakbyś tego nigdy – w ogóle nigdy nie uczynił. Zatem, jeżeli tego w ogóle nie popełniłeś, to dlaczego przychodzisz ciągle na nowo i na nowo, by prosić o wybaczenie tej samej rzeczy?

Jeżeli tego nie popełniłeś, to tego nie popełniłeś. Chcę powiedzieć, że z chwilą gdy grzesznik stał się świadomy tego, co Bóg uczynił dla ludzi przez przelaną krew Swego Syna, to dlaczego mimo wszystko odgrzebujemy stary grzech?

19. Mając więc, bracia, ufność, iż przez krew Jezusa mamy wstęp do świątyni 20. Drogą nową i żywą, którą otworzył dla nas poprzez zasłonę, to jest przez ciało swoje, 21. Oraz kapłana wielkiego nad domem Bożym, 22. Wejdźmy na nią ze szczerym sercem, w pełni wiary, oczyszczeni w sercach od złego sumienia i obmyci na ciele wodą czystą; 23. Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który dał obietnicę;

A jeśli On jest wierny temu, co obiecał, to jeśli przychodzisz ciągle na nowo i prosisz znowu i znowu, okazujesz, że nie wierzysz temu, co On obiecał. Więc jeśli masz zamiar wątpić w cokolwiek, zwątp w swoje własne wątpliwości i wierz temu, co Bóg powiedział o tobie.

Otóż, nie chciałbym z tego robić lekcji historii, chociaż lubię historię, lecz pozwólcie mi powiedzieć jeszcze kilka innych rzeczy o Żydowskich prawach o wodnym chrzcie, który oni nazwali ich formą zanurzenia w wodzie.

Zanurzenie w wodzie było wymagane zarówno od mężczyzn i kobiet, którzy nawrócili się do Judaizmu. Dla prozelitów, którzy wchodzili do Judaizmu, były trzy warunki wstępne: Obrzezka, chrzest i złożenie ofiary. Zanurzenie w wodzie było również wymagane dla kilku innych powodów, lecz nie będziemy zajmować się nimi w tej chwili.

Paweł mówi nam, jak powinniśmy być zbawieni w swoim liście do *Kol. 2, 12: Wraz z nim zostaliście pogrzebani w chrzcie, w którym też zostaliście wspólnie wzbudzeni przez wiarę w moc Boga, który go wzbudził z martwych.*

Otóż, jeżeli robicie komuś pogrzeb, nie poproście go tylko trochę gliną, lecz zasypujecie go pod gliną pod ziemię.

Widzimy znowu w *Rzym. 6, 4: Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili.*

Widzimy znowu, że chrzest w wodzie przedstawia naszą śmierć samego siebie i zostajemy pogrzebani wraz z Nim w Jego śmierci.

Widzieliśmy również, że chrzest był czyniony przez zanurzenie w Starym Testamencie, jak również w Nowym Testamencie. Nie było to pokropienie, o czym próbują przekonać was katolicy, abyście tak wierzyli. Ja nie wiem, jak słowo pogrzebany może się łączyć z pokropieniem, nieprawdaż?

Tak czy owak, jest to zanurzenie, a jeżeli tak, to dlaczego zanurzenie w wodzie? Otóż, samo słowo **Mikveh** zostało zastosowane w 1. Mojżeszowej 1, 10 gdzie czytamy: *Wtedy nazwał Bóg suchy ląd ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. I widział Bóg, że to było dobre.* I to zbiorowisko wód jest tu wyrażone po raz pierwszy Hebrajskim słowem **Mikveh**. Patrzymy więc na żywe wody, głębokie wody, które on nazwał morzem.

Słowo **Mikveh** w hebrajskim języku dosłownie oznacza jakiekolwiek zbiorowisko wód, lecz szczególnie używane w żydowskim zakonie dla wody do obmywania albo dla obrzędowego zanurzenia w wodzie. Słowo **Mishnah** mówi nam, że Ezdrasz wydał dekret, że każdy mężczyzna powinien zanurzyć się w wodzie przed modleniem się i studiowaniem Słowa. Niektóre grupy Żydów, na przykład Essenes, przestrzegali obrządku codziennego zanurzania się w wodzie, aby sobie zapewnić gotowość na przyjście Mesjasza. Widzimy więc, że starożytni Żydzi posługiwali się Mikveh w celu duchowego oczyszczenia i jak powiedziałem, dla Żydów nie było dziwną rzeczą, kiedy widzieli Jana Chrzciciela wychodzącego i wzywającego ludzi do pokuty i chrztu przez zanurzenie w wodzie, jako zewnętrznego wyrazu wewnętrznego dzieła łaski.

W gruncie rzeczy tak właśnie apostoł Paweł opisał wodny chrzest.

*1 Piotr. 3, 21: Ona jest obrazem chrztu, który teraz i was zbawia, a jest nie pozbyciem się cielesnego brudu, lecz **prośbą do Boga o dobre sumienie przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,***

Jest to więc zidentyfikowanie samego siebie z Jego śmiercią, pogrzebem i zmartwychwstaniem. Dlatego właśnie pokutujemy i potem zostaniemy ochrzczeni, to znaczy zupełnie zanurzeni w wodzie. To czynimy na znak, że naprawdę autentycznie umarliśmy samym sobie.

Dz. Ap. 2, 36-41: Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że i Panem i Chrystusem uczynił go Bóg, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście. 37. A gdy to usłyszeli, byli poruszeni do głębi i rzekli do Piotra i pozostałych apostołów: Co znamy czynić, mężowie bracia? 38. A Piotr do nich: Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego. 39. Obietnica ta bowiem odnosi się do was i do dzieci waszych oraz do wszystkich, którzy są z dala, ilu ich Pan, Bóg nasz, powoła. 40. Wielu też innymi słowy składał świadectwo i napominał ich, mówiąc: Ratujcie się spośród tego pokolenia przewrotnego. 41. Ci więc, którzy przyjęli słowo jego, zostali ochrzczeni i pozyskanych zostało owego dnia około trzech tysięcy dusz.

Widzimy tutaj, że są dwa bardzo ważne elementy, które trzeba potraktować naprawdę poważnie podczas wodnego chrztu. Pierwszym z nich jest wezwanie do pokuty, które przynosi zmianę umysłu. Inaczej człowiek mógłby być chrzczony każdej godziny swego życia, lecz bez pokuty po prostu idzie do wody jako suchy grzesznik, a wychodzi z niej jako mokry grzesznik.

Na skrzydłach gołębiczy 65-1128E P. 96. *Otóż, Pan może pokazać mi wizję; On mógłby mi powiedzieć, co dolega każdemu z nich. Mogę wam to udowodnić, (rozumiecie?); wy to wiecie. Lecz to ich nie uzdrowia. To ich nie uzdrowia. Nie, musi to być coś, co wstąpi do nich. Rozumiecie? I mam nadzieję... Podobnie mógłbym podejść tutaj, wziąć każdego z was i ochrzcić was w Imieniu Pana Jezusa Chrystusa; to nie dokona odpuszczenia waszych grzechów. Nie, nie. Nie, ja nie wierzę w wodny chrzest w Imieniu Jezusa Chrystusa ku odrodzeniu. Wierzę, że Krew jest odrodzeniem (rozumiecie?) a zatem nie woda. Lecz widzicie, mógłbym was chrzcić i chrzcić, lecz człowiek wchodzi do wody jako suchy grzesznik, a wychodzi jako mokry grzesznik. (rozumiecie?), **dopóki nie pokutuje gruntownie i zupełnie.** Pokutujcie a potem dajcie się ochrzcić w Imię Jezus Chrystus. Rozumiecie? I w tym właśnie różnię się z ruchem unitarian. Nie chrzczimy ku*

odrodzeniu, nie; ja wierzę, że to jest Krew, która oczyszcza, nie woda. Rozumiecie? **Pokuta, a potem chrzest w Imieniu Jezusa Chrystusa.**

Klucz do drzwi 62-1007 P 60: *I to jest powodem, dlaczego postępuję się słowami chrzest w Imię Jezus Chrystus, lecz nie ku odrodzeniu. Otóż, kościół zielonoświątkowy – Zjednoczony Kościół Zielonoświątkowy chrzci w Imię Jezus Chrystus ku odrodzeniu. Ja nie wierzę temu. Oni tak mogą czynić, jeżeli chcą. Lecz ja wierzę, że **Piotr powiedział najpierw: Pokutujcie!** Woda nie odpuszcza grzechów. Kościół Chrystusowy głosi to w ten sposób. Wierzę jednak, że pokuta, bogobojny smutek... „**Pokutować**” **znaczy tyle co „zawrócić, bo minąłeś cel, iść z powrotem i rozpocząć na nowo.”** Uczyń to najpierw. A twój chrzest w wodzie jest tylko wyznaniem na zewnątrz czegoś, co wydarzyło się wewnątrz – że przyjąłeś Chrystusa jako swojego Zbawiciela.*

Wiecie, właśnie w tym ludzie zawsze nie dopisują. Nie uświadamiają sobie, że Ewangelia mówi głównie o pokucie, o przemianie umysłu. Popatrzmy, czego Pismo Święte naucza nas odnośnie pokuty i chcę, abyście zauważyli, jak często ono to mówi.

*2. Piotr. 3, 9: Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, chociaż niektórzy uważają, że zwleka, lecz okazuje cierpliwość względem was, bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, **aby wszyscy przyszli do pokuty.** Widzicie zatem, że Pan pragnie, abyśmy wszyscy pokutowali.*

I zwróć uwagę na to: Jeżeli Pan ciebie miłuje, on chce, abyś pokutował. *Obj. 3, 19: Wszystkich, których miłuję, karzę i smagam; bądź tedy gorliwy i pokutuj (upamiętaj się).*

*Obj. 3, 3: Pamiętaj więc, czego się nauczyłeś i co usłyszałeś, i strzeż tego, i **pokutuj** (upamiętaj się). Jeśli tedy nie będziesz czujny, przyjdę jak złodziej, a nie dowiesz się, o której godzinie cię zaskoczę.*

*Obj. 2, 5: Wspomnij więc, z jakiej wyżyny spadłeś i **pokutuj** (upamiętaj się), i **spełniaj uczynki takie, jak pierwej; a jeżeli nie, to przyjdę do ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli się nie upamiętasz.***

Widzimy więc, że jeśli nie pokutujemy, to pozostaje tylko sąd.

*2 Tym. 2, 25: Napominający z łagodnością krnąbrnych, w nadziei, że **Bóg przywiedzie ich kiedyś do pokuty (upamiętania) i do poznania prawdy.** Widzicie, pokuta przychodzi od Boga i prowadzi nas do prawdy. Więc pokuta sprawia przemianę umysłu – z niedowiarstwa do wiary, z niesprawiedliwości do sprawiedliwości.*

2. Kor. 7, 10: Albowiem smutek, który jest według Boga, sprawia pokutę (upamiętanie) ku zbawieniu i nikt go nie żałuje; smutek zaś światowy sprawia śmierć. Zwróćcie uwagę, Pismo święte nie naucza, że bogobojny smutek jest pokutą, lecz że on wywołuje pokutę. Jeżeli jest ci tylko przykro z powodu czegoś, to nie jest pokuta, ponieważ Biblia mówi o czynieniu uczynków godnych pokuty.

2 Kor. 7, 9: Teraz jednak cieszę się, nie dlatego, że byliście zasmuceni, ale że byliście zasmuceni ku pokucie (upamiętaniu); zasmuceni bowiem byliście po Bożemu tak, że w niczym nie ponieśliście szkody z naszej strony. Zauważcie, że nie wystarczy być przygnębionym, ale chodzi o smutek, który sprawuje pokutę – przemianę umysłu.

Dz. Ap. 26, 20: Lecz głosiłem najpierw tym, którzy są w Damaszku, potem w Jerozolimie i po całej krainie judzkiej, i poganom, aby się upamiętali i nawrócili do Boga i spełniali uczynki godne pokuty (upamiętania).

Są to więc uczynki, które są stosowne do pokuty. Innymi słowy, do czego jest ci przydatne, kiedy mówisz, że przemieniłeś swój umysł, dopóki twoje postępowanie nie okazuje, że się to faktycznie stało.

Dz. Ap. 20, 21: Wzywając zarówno Żydów, jak i Greków do pokuty (upamiętania się) przed Bogiem i do wiary w Pana naszego, Jezusa. Widzimy tutaj, że celem głoszenia było skłonienie do pokuty, która przynosi przemianę umysłu. Więc do czego jest przydatne głosić coś, co wszyscy już znają. Ty musisz szczerze pokutować; to właśnie spowoduje prawdziwa usługa Boża, Prawdziwa Pięćoraka Usługa.

Dz. Ap. 19, 4: Paweł zaś rzekł: Jan chrzczył chrztem pokuty (upamiętania) i mówił ludowi, żeby uwierzyli w tego, który przyjdzie po nim, to jest w Jezusa. Widzimy więc, że nawet chrzest Jana był ku pokucie.

Dz. Ap. 17, 30: Bóg uprowadzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi do pokuty, aby się upamiętali. Były czasy, gdy On przymrużał swoje oczy, lecz obecnie nie można się już dłużej wymawiać z grzechu, kiedy On dał człowiekowi możliwość napelnienia Swoim własnym bezgrzesznym Duchem.

Dz. Ap. 13, 24: Przed którego przyjściem Jan zwiastował chrzest upamiętania całemu ludowi izraelskiemu. Widzimy ponownie, że głoszenie Jana było w jednym celu, a mianowicie ku pokucie – aby skłonić ludzi do pokutowania.

Dz. Ap. 11, 18 A gdy to usłyszeli, uspokoiłi się i wielbili Boga, mówiąc: Tak więc i poganom dał Bóg upamiętanie ku żywotowi. Widzicie, wszystkie te miejsca mówią o pokucie. Bóg daruje nam pokutę, która prowadzi nas do Życia, Wiecznego Życia.

Dz. Ap. 8, 22: Przeto odwróć się od tej nieprawości swojej i proś Pana, czy nie mógłby ci być odpuszczony zamysł serca twego; Wybaczenie przychodzi na skutek autentycznej, szczerzej pokuty.

Dz. Ap. 5, 31: Tego wywyższył Bóg prawicą swoją jako Wodza i Zbawiciela, aby dać Izraelowi możliwość upamiętania się i odpuszczenia grzechów. To było głównym celem przyjścia Chrystusa do Izraela.

Dz. Ap. 3,19: Przeto pokutujcie (upamiętajcie się) i nawróćcie się, aby były zglądzone grzechy wasze, aby nadeszły od Pana czasy ochłody. Więc pokutuj, aby ci mogły zostać wymazane twoje grzechy. Co za obietnica! A to miejsce Pisma wypełniło się właśnie w tej godzinie, kiedy przyszła Obecność Pana. A dlaczego pokuta jest tak ważną sprawą?

Łuk. 24, 47: I że, począwszy od Jerozolimy w Imieniu jego ma być głoszona wszystkim narodom pokuta (upamiętanie się) dla odpuszczenia grzechów. Bowiem pokuta właśnie przynosi nas pod krew Baranka i odpuszcza nasze grzechy.

Więc co z tymi, którzy nie są ochotni pokutować?

Łuk. 13, 3. Bynajmniej, powiadam wam, lecz jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy podobnie poginiecie. 5. Bynajmniej, powiadam wam, lecz jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy tak samo poginiecie.

Łuk. 11, 32: Mężowie z Niniwy staną na sądzie wraz z tym pokoleniem i spowodują jego potępienie, gdyż na skutek zwiastowania Jonasza pokutowali, a oto tutaj więcej niż Jonasz. I jeśli oni byli zbawieni na skutek pokuty wtedy, to jak ma się sprawa, kiedy Duch Święty przyszedł.

Jezus powiedział: *Łuk. 5, 32. Nie przyszedłem wzywać do upamiętania sprawiedliwych, lecz grzesznych.*

Lecz On również powiedział: *Łuk. 3, 8: Wydawajcie więc owoce godne upamiętania. A nie próbujcie wmawiać w siebie: Ojca mamy Abrahama; powiadam wam bowiem, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.* O, jak wielu młodych ludzi było wychowywanych w Poselstwie, a nie mają żadnego pojęcia, czym właśnie jest Poselstwo. Otrzymałem email od pewnego młodzieńca niedawno, od dwóch chłopaków, i on ciągle w kółko twierdził mi, że jestem fałszywym świadkiem Poselstwa, i że nie istnieje żadna prawdziwa pięćoraka usługa, powinniśmy więc tylko słuchać brata

Branhama. Pisał mi, że głoszę o greckim słowie Paruzja, a brat Branham nie posłużył się nigdy tym słowem, więc ja dodaję coś do tego, co on powiedział. Dalej pisał mi, że jest w Poselstwie 21 lat, a jego ojciec był w Poselstwie jeszcze dłużej niż on, zanim umarł. Obliczyłem więc, że ten młodzieniec ma 21 lat. Ja nie miałem zamiaru sprzeczać się z nim, bo jak mógłbym mu powiedzieć, że trzeba mu narodzić się na nowo. Odpisałem mu więc i odrzekłem: Brat Branham nigdy nie użył greckiego słowa Parousia, ale użył jego angielskiego odpowiednika Obecność ponad 4400 razy. I dodałem: Synu, musisz jeszcze dorosnąć.

Nie otrzymałem już od niego ani słowa. Widzicie, im trzeba pokutować. Oni sobie myślą, że są w porządku, ponieważ wierzą, że Bóg posłał proroka, zaprzeczają jednak temu, czego on nauczał. Dlaczego? Ponieważ oni nie pokutowali. Oni nie odmienili swoich umysłów.

Łuk. 3, 3: I przeszedł całą krainę nadjordańską, głosząc chrzest upamiętania na odpuszczenie grzechów,

Mar. 6, 12: A oni poszli i wzywali do upamiętania. Widzicie więc, że zadaniem głoszenia jest przede wszystkim przemiana umysłów ludzi i skierowanie ich do Boga.

Mar. 2, 17: A Jezus, usłyszawszy to, rzekł im: Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, co się źle mają; nie przyszedłem wzywać do pokuty (upamiętania się) sprawiedliwych, lecz grzeszników.

Mar. 1:15: I mówiąc: Wypełnił się czas i przybliżyło się Królestwo Boże. Pokutujcie (upamiętajcie się) i wierzcie ewangelii.

Mar. 1, 4: Na pustyni wystąpił Jan Chrzcziciel i głosił chrzest pokuty (upamiętania) na odpuszczenie grzechów.

Mat. 9, 13: Idźcie i nauczcie się, co to znaczy: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Nie przyszedłem bowiem wzywać sprawiedliwych, lecz grzeszników.

Mat. 4, 17: Odtąd począł Jezus kazać i mówić: Pokutujcie (upamiętajcie się), przybliżyło się bowiem Królestwo Niebios. Popatrzcie, Jezus przyszedł, by wzywać ludzi do pokuty oraz po to, by ludzie okazywali to w swoim postępowaniu.

Mat. 3, 8: Wydawajcie więc owoc godny pokuty (upamiętania);

Mat. 3, 2: Pokutujcie (upamiętajcie się), albowiem przybliżyło się Królestwo Niebios.

Lecz co, jeśli ludzie nie są ochotni pokutować? Co potem? Nie pozostaje im już nic innego, niż sąd.

Obj. 16, 11: I bluźnili Bogu niebieskiemu z powodu swoich bólów i z powodu swoich wrzodów, i nie pokutowali – upamiętali się w swoich uczynkach.

Obj. 16, 9: I byli ludzie popaleni wielkim żarem, i bluźnili imieniu Boga, który ma moc nad tymi plagami, a nie pokutowali – upamiętali się, by mu oddać chwałę.

Obj. 9, 21: I nie odwrócili się od zabójstw swoich ani od swoich czarów, ani od wszeteczeństwa swego, ani od kradzieży swoich.

Obj. 9, 20: Pozostali ludzie, którzy nie zginęli od tych plag, nie odwrócili się od uczynków rąk swoich, nie przestając oddawać czci demonom oraz bałwanom złotym i srebrnym, i spiżowym, i kamiennym, i drewnianym, które nie mogą ani widzieć, ani słyszeć, ani chodzić,

Obj. 2, 22: Toteż rzucę ją na łożo, a tych, którzy z nią cudzołożą, wtrącę w ucisk wielki, jeśli się nie upamiętają w uczynkach swoich.

Obj. 2, 21: I dałem jej czas, aby pokutowała (się upamiętała), ale nie chce się upamiętać we wszeteczeństwie swoim.

Obj. 2, 16: Upamiętaj się więc; a jeżeli nie, przyjdę do ciebie wkrótce i będę z nimi walczył mieczem ust moich.

Hebr. 12, 17: A wiecie, że potem, gdy chciał otrzymać błogosławieństwo, został odrzucony, nie uzyskał bowiem zmiany swego położenia, chociaż o nią ze łzami zabiegał.

Hebr. 6, 6: Gdy odpadli, powtórnie odnowić i przywieść do pokuty, ponieważ oni sami ponownie krzyżują Syna Bożego i wystawiają go na urągawisko.

Mam nadzieję, że pojmujecie wagę pokuty w chrzcie. Bowiem woda nie oczyszcza was, jest to tylko zewnętrzna manifestacja tego, co się już stało w pokutującym sercu. Dlatego właśnie widzimy Jana, który wyszedł i chrzczył ludzi, aby publicznie zmanifestowali swoją pokutę.

Widzimy, że to jest *Mar. 1, 4: Na pustyni wystąpił Jan Chrzciel i głosił chrzest upamiętania na odpuszczenie grzechów.* Widzimy ponownie to świadectwo o pokucie w *Mat. 3, 6: I byli chrzczeni przezeń w rzece Jordanie, wyznając grzechy swoje.*

Widzimy to również w ew. *Mar. 16, 16. Kto uwierzy i da się ochrzcić, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony.* Więc tutaj jest konieczna przemiana umysłu. Widzimy bowiem, co się dzieje, gdy ludzie nie pokutują.

Łukasz 7, 30: Natomiast faryzeusze i uczeni w zakonie wzgardzili postanowieniem Bożym o nich samych, bo nie dali się przez niego ochrzcić.

Otóż, Piotr rzekł, że jest w tym zawarte imię. On powiedział, że najpierw musicie pokutować, to znaczy, że człowiek musi przeżyć przemianę umysłu a następnie musi zostać ochrzczony w IMIĘ Pan Jezus Chrystus, a potem otrzyma chrzest Duchem Świętym.

Katolicki kościół ma swoje córki i usiłuje argumentować o tym punkcie i mówi, że słowa Piotra nie są tak ważne, jak słowa samego Jezusa, i będą wam cytować *Mat. 28, 19: Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.*

Lecz jak nauczał nas brat Branham, „ojciec” nie jest imieniem, jest to tytuł, „syn” nie jest imieniem, jest tytułem, Duch Święty nie jest imieniem, jest to tytuł. Lecz chodzi o Imię, w które jesteście ochrzczeni. Jeżeli zostaliście ochrzczeni w te tytuły, a zostało objawione, że chodzi o Imię Pan Jezus Chrystus, to raczej rozważajcie o tym ponownie i dajcie się na nowo ochrzcić.

Więc najważniejszym jest to Imię, ponieważ bez Imienia nie otrzymasz Ducha Świętego.

*Bóg tego złego wieku 65-0801M P 112 A kiedy Jezus powiedział: „Chrzczycie ich w Imię Ojca, Syna, Ducha Świętego” ustanowił to wtedy ślepym niewierzącym. Zważajcie teraz. Dlaczego Piotr nie wypełnił tego słowo w słowo? On musiał tak uczynić. Jeżeli człowiek jest ochrzczony w tytuły Ojciec, Syn, Duch Święty, to **on nie został jeszcze ochrzczony**; nie ma imienia. Ojciec nie jest imieniem, Syn nie jest imieniem również Duch Święty nie jest imieniem. Duch Święty jest Tym, Kim jest, podobnie jak ja jestem człowiekiem. On jest Duchem Świętym. Ojciec to tytuł; ja też jestem ojcem. Syn to tytuł; ja też jestem synem. Człowiek to tytuł, a ja nim właśnie jestem. Lecz moje imię brzmi William Branham. A Imię Ojca, Syna, Ducha Świętego brzmi: Jezus Chrystus. Jezus powiedział: „Ja przychodzę w Imieniu Mojego Ojca?” Jak brzmi Imię Ojca? Każdy syn przychodzi w imieniu swego ojca, a Imię Ojca brzmi Jezus Chrystus. Rozumiecie? Rozumiecie, co mam na myśli?*

Patrzcie, można to udowodnić w oparciu o historię, że nikt nie był ochrzczony w te tytuły, aż katolicki kościół ustanowił to 300 lat potem, chociaż kościół chrzczył w Imię

Pan Jezus Chrystus. Jest to po prostu wierzenie katolickiego kościoła i wszystkich jego córek.

Chrześcijański chrzest nie ma być czyniony w tytuły. Całym zamiarem chrześcijańskiego chrztu jest nie tylko pokuta, jak czynili to Żydzi, którzy spodziewali się Mesjasza – to był tylko początek. Chrzest jest identyfikacją naszej śmierci samemu sobie, oraz że umarliśmy wraz z Chrystusem i wstaliśmy wraz z Nim z martwych. Chrzest czyniony poprawnie w naszym czasie, musi być dokonywany w imieniu Pan Jezus Chrystus. Jeśli nie jesteś ochrzczony w Imię Pan Jezus Chrystus, musisz zostać ochrzczony na nowo.

Dz. Ap. 18, 24. A do Efezu przybył pewien Żyd, imieniem Apollos, rodem z Aleksandrii, mąż wymowny, biegły w Pismach. 25. Był on obeznany z drogą Pańską, a pałając duchem przemawiał i nauczał wiernie tego, co się odnosi do Jezusa, choć znał tylko chrzest Jana. 26. Ten to począł mówić śmiało w synagodze. A gdy go Pryscylla i Akwila usłyszeli, zajęli się nim i wyłożyli mu dokładniej drogę Bożą. 27. Gdy zaś zapragnął przenieść się do Achai, bracia zachęcili go i napisali do uczniów, aby go przyjęli; gdy tam przybył, pomagał wielce tym, którzy dzięki łasce uwierzyli, 28. Albowiem skutecznie zwalczał Żydów publicznie, wykazując z Pism, że Jezus jest Chrystusem.

Dz. Ap. 19, 1-6: Podczas gdy Apollos przebywał w Koryncie, obszedł Paweł wyżynne okolice i przyszedł do Efezu, a spotkawszy niektórych uczniów, 2. Rzekł do nich: Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy uwierzyliście? A oni mu na to: Nawet nie słyszeliśmy, że jest Duch Święty. 3. Tedy rzekł: Jak więc zostaliście ochrzczeni? A oni rzekli: Chrztem Janowym. 4. Paweł zaś rzekł: Jan chrzczył chrztem upamiętania i mówił ludowi, żeby uwierzyli w tego, który przyjdzie po nim, to jest w Jezusa. 5. A gdy to usłyszeli, zostali ochrzczeni w imię Pana Jezusa. 6. A gdy Paweł włożył na nich ręce, zstąpił na nich Duch Święty i mówili językami, i prorokowali.

Co mam uczynić z Jezusem 63-1124M P 153 *Jeśli chcesz zostać ochrzczony, jeżeli przyjąłeś tytuły Ojciec, Syn i Duch Święty, mówię to z bogobojną czią i respektem, lecz według tego, jak ja to rozumiem, ty nie jesteś ochrzczony. Nie jesteś, ponieważ nie wypełniłeś tego, co On powiedział. On powiedział: „Chrzczycie ich w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego”. Jeżeli tylko te tytuły były wzywane nad tobą... On nie powiedział: „Idźcie, wymieńcie te tytuły, wymieńcie te imiona.” Nie było tak czynione w Biblii. Nigdy nie było tak czynione. Powinno się chrzcić tak, jak Jezus powiedział: „W Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego”, którym jest Chrystus.*

Kol. 3, 17: I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu.

Więc jeśli nie jesteś ochrzczony w Imię Jezus Chrystus, to nie czynisz wszystkiego w tym Imieniu, jak ci było polecane czynić.

Szarańcza, chrząszcz i gąsienica 59-0823 P 117 *Niektórzy nie są ochrzczeni w żadne imię. Oni muszą przyjść i zostać ponownie ochrzczeni, zanim otrzymają Ducha Świętego. Ilu z was to wie? Paweł przechodził wyżynne okolice Efezu i znalazł baptystów. Oni mieli dobrego pastora; był to nawrócony prawnik: Apollos. I on ich zapytał: „Czy przyjęliście Ducha Świętego, odkąd uwierzyliście?” Oni odrzekli: „My nawet nie wiemy, że Duch Święty istnieje.” On zapytał: „Więc jak zostaliście ochrzczeni?” W Biblii króla Jakuba jest napisane: „w co”. Czytajcie w oryginalnym języku; on mówi: „jak?” „W co” oznacza tą samą rzecz. „Jak zostaliście ochrzczeni?” Oni odrzekli: „Zostaliśmy ochrzczeni przez Jana, tego właśnie, który ochrzcił Jezusa.” To był dobry chrzest. „Weszliśmy do wody i zostaliśmy ochrzczeni przez Jana, tego samego który ochrzcił...” „No wiecie”, rzekł Paweł: „To już więcej nie jest aktualne. Już to nie jest*

dobrze. Przecież On przyszedł i został ukrzyżowany. Ponieważ Jan chrzczył ku pokucie, nie na odpuszczenie grzechów, mówiąc że powinniśmy wierzyć w Tego, który przyszedł, w Jezusa Chrystusa.” A kiedy to usłyszeli, weszli do wody i zostali ochrzczeni ponownie w Imieniu Jezusa Chrystusa. Paweł włożył na nich swoje ręce i Duch Święty zstąpił na nich. Oni prorokowali i mówili językami. Czy to prawda? Paweł zmuszał tych mężczyzn, którzy byli już ochrzczeni przez tego samego człowieka, który ochrzczył Jezusa, powiedział im, że powinni zostać ochrzczeni ponownie dlatego, że nie byli ochrzczeni w imieniu Pana Jezusa. Ja mam prawo powiedzieć to samo, jeżeli to jest ta sama nauka.

Pozwólcie, że wam pokażę niektóre sprawy, które powiedział brat Branham, które wskazują na to, jak ważnym jest to Imię.

Wyjść za obóz 64-0719E P 9 W Biblii nie ma ani jednego miejsca, gdzie by ktoś został ochrzczoney w jakiś inny sposób niż w Imię Jezus Chrystus. Ten nakaz w Imię Ojca Syna i Ducha Świętego brzmi: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego” nie wzywać tych tytułów, lecz ochrzcić je w Imię Ojca, Syna i Ducha Świętego, którym jest Pan Jezus Chrystus. Wszyscy w Biblii zostali ochrzczeni w Imię Jezus Chrystus, a Biblia mówi, że ktokolwiek ujmie jedno słowo z Niej albo doda jedno słowo do Niej, tak czy owak, temu biada. Więc ja mam dosyć przestróg. Muszę się bać, abym nie dodał czegoś albo nie ujął czegoś z Pisma Świętego. Wiele razy dostaję się z powodu tego do kłopotów, lecz ja trzymam się właśnie Jego. On jest moją Obroną. Sprawilo to, że musiałem odseparować się od wielu przyjaciół. Oni odłączyli się ode mnie za to. Lecz jak długo trzymam się tego Przyjaciela tutaj, Pana Jezusa... A On jest Słowem. Nie ważne, jak szorstka jest ścieżka, jak trudna jest ta droga, On szedł tą samą drogą. A jeśli nazywali Mistrza domu Belzebubem, o ileż więcej będą tak nazywać Jego uczniów.

Wyjaśnione Bóstwo 61-0119A P 71: Każde miejsce Pisma w Biblii, każdy człowiek w Biblii został ochrzczoney w Imię Jezus Chrystus. Zapraszam więc każdego człowieka, każdego historyka do tego zadania: Jeśli potraficie mi pokazać choć jedno krótkie miejsce Pisma, gdzie ktokolwiek został kiedykolwiek ochrzczoney w Biblii (w nowym kościele, bo ludzie nie byli chrzczeni w Starym Testamencie, tylko w Nowym Testamencie), gdzie ktokolwiek z ludzi został kiedykolwiek ochrzczoney w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego – choć jedno miejsce, gdzie wzywano nad ludźmi Ojca, Syna i Ducha Świętego, to ja zawrę kompromis.

Wyjaśnione Bóstwo 61-0119A P 14 A zatem, każdy człowiek w Biblii, który został ochrzczoney potem, był ochrzczoney w Imię Jezus Chrystus. A ci, którzy już byli ochrzczeni przez Jana, musieli przyjść i dać się ponownie ochrzcić w Imię Jezus Chrystus, zanim otrzymali Ducha Świętego. Otóż, powiedziałem: „Widzicie, w tej sprawie nie macie jasno. Coś jest nie tak. „Jeśli wierzymy, że Biblia jest niezawodnym Słowem, nie możemy wykombinować, żeby paplała coś na kawałku papieru, a potem była dobrze ustawiona – wycelowana. Czy mnie rozumiecie? Ona musi trafić w tarczę. W przeciwnym razie jej nie trafi. Jeżeli jest źle ustawiona, to nie trafi. Otóż, dlaczego Piotr odwrócił się i uczynił coś, czego mu Jezus nie polecił czynić, a potem Bóg uznał to i dał im Ducha Świętego, kiedy Jezus powiedział: „Chrzczycie je w imię Ojca, Syna, Ducha Świętego”. A Piotr powiedział: „Nie. Chrzczycie w Imię Jezus Chrystus.” Otóż, tak nie możecie osiągnąć, aby to trafiło w tarczę. Rozumiecie? Otóż, coś gdzieś jest nie tak, siostry. Rozumiecie? Albo jeden kłamał, albo... Kto kłamał? Kto to z nich był. Otóż, według mnie to po prostu nie będzie funkcjonować. Podobnie jest z dowodem chrztu Duchem Świętym – z mówieniem językami, czy tak nie jest? Niektórzy mówią „tak”, niektórzy mówią „nie”. Co mówi o tym Pismo Święte? Musi się to zgadzać. Stwierdzam, że niektórzy mówili językami, a niektórzy nie mówili. Otóż, co to jest?

Więc aby wam pokazać, jak pełne mocy jest to imię, pozwólcie, że wam przeczytam następne dwa cytaty brata Branhama. Z jego kazania **Kim jest Ten 59-0510E P 35** Ta młoda niewiasta, która weszła do baptysterium dzisiaj do południa, trzy tygodnie temu umierała na raka mięsaka. Mieszka właśnie tutaj przy ulicy Maple, pani Batey. I zapytałem trzech lekarzy, którzy jej towarzyszyli – ona nie miała już żadnej szansy do życia, a miała jeszcze czworo lub pięcioro małych dzieci, i moja matka starała się o nie. Mama powiedziała: „Bill, ona już nie wróci do domu.” I ja udałem się tam, gdzie ona była, a Pan Jezus powiedział: „**TAK MÓWI PAN: Jeżeli ona pójdzie do zboru i złoży obietnicę, że da się ochrzcić w Imię Pan Jezus Chrystus i będzie służyć Bogu, to odejdzie do domu zdrowa.**” I zapytałem się jej: „Czy to pani uczyni?” A ona odrzekła: „Uczynię wszystko, co mówisz.” Natychmiast ustąpiły bóle. Po trzech dniach była już w domu, a lekarze nie mogli znaleźć ani śladu tego raka.

I dalej z **Wodnego chrztu 59-0329M P 73** I siostró Weaver, kiedy stoisz tutaj jako świadek tego, że... I wielu z was, którzy to wiecie, kiedy zostaliście ochrzczeni ponownie w Imię Jezus Chrystus... **Niektórzy z was tam – chorujący na raka, a nie mogliście zostać uzdrowieni, to gdy zostaliście ochrzczeni w Imię Jezus Chrystus, rak opuścił was.** Pani Weaver jest jedną z nich. I ta pani po drugiej stronie ulicy jest jedną z nich, to dokonało tego.